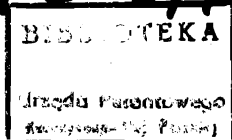

Opublikowano dnia 20 kwietnia 1954 r.

E046 5/16

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

37a, 5/16
E046

Nr 35707

Kl. 37 a 1

Zbigniew Knisz

(Gliwice, Polska)

Sposób wykonywania stropów żelazobetonowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 4 lipca 1949 r.

Znane są stropy żelazobetonowe, tak zwane celkowe, w których żelazo zbrojeniowe jest skupione w większych odstępach w żebrach krzywowych, pomiędzy którymi znajdują się małe od dołu otwarte nieuzbrojone przestrzenie (celki), których kopulaste pokrycie jest tak ukształtowane, że daje ono możliwość swobodnej dekoracji oraz łatwego wykonywania stropu. Wspomniane celki są przy tym wykonywane z tego samego materiału (betonu), z jakiego składa się reszta stropu, wskutek czego wykonywanie stropu z licznymi jednolitymi celkami jest trudne i kosztowne.

Wynalazek usuwa wspomniane niedogodności i polega na takim sposobie postępowania, według którego na znanym oszalowaniu, np. wykonanym z desek, umieszcza się jak najbliżej siebie pustaki w postaci ściętych stożków, naczyń kopulastych lub podobnych, wykonanych np. z palonej glinki, betonu, żużla, fajansu, lub każdego innego materiału dającego się trwale formować. Pustaki te umieszcza się dnami ku górze, a w pobliżu dolnych ich otworów, zaopatrzonych

ewentualnie w kołnierze, układa się pręty zbrojeniowe. W ten sposób każdy pustak jest objęty z czterech stron prętami zbrojeniowymi, po czym górną przestrzeń między naczyniami wypełnia się do określonej wysokości betonem lub innym odpowiednim spoiwem. Jeżeli na deskowaniu umieści się siatkę trzcinową lub żelazną i połączy się ją odpowiednio ze stropem, to można po zdjęciu oszalowania dolną powierzchnię stropu pokryć tynkiem, przy czym puste wnętrza naczyń nie są z dołu widoczne.

Na rysunku uwidocznił tytułem przykładu kilka wykonań stropu według wynalazku. Fig. 1 przedstawia schematyczny widok z góry stropu z naczyniami blisko siebie umieszczonymi z przekątnym układem prętów zbrojeniowych, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii b — b na fig. 1, fig. 3 — przekrój odmiany wykonania wzdłuż linii a — a na fig. 4, fig. 4 — widok z góry stropu niepokrytego betonem, a częściowo widok części stropu już pokrytej betonem, fig. 5 — widok perspektywiczny stropu według odmiany, polegającej na zastosowaniu naczyń w postaci ścię-

tych piramidek i wreszcie fig. 6 przedstawia widok perspektywiczny stropu z zastosowaniem naczyń kopulastych, pokrytych na rysunku częściowo betonem a częściowo niepokrytych.

Strop przedstawiony na fig. 1 i 2 składa się z pustaków z glinki palonej lub innego materiału, dającego się trwale formować, umieszczonych jak najbliżej siebie, jednak w ten sposób, że możliwe jest umieszczenie między nimi prostych prętów zbrojeniowych 2, przy czym osie wszystkich pustaków znajdują się w odstępach możliwie jak najmniejszych, co zasadniczo zmniejsza wagę stropu. W tym założeniu najkorzystniej jest układać pręty zbrojeniowe przekątnie, przy czym odpada konieczność dobierania stosunku długości do szerokości powierzchni prostokątnej pokrytej stropem. Na fig. 1 kąt pochylenia zbrojeń względem siebie równa się kątowi 60° . Deskowanie oznaczono liczbą 5, siatkę trzcinową liczbą 4.

Wykonanie odmian stropu według fig. 3—6 różni się tym od wykonania według fig. 2, iż pustaki 1, 6, 7 są rozmieszczone w szeregach równoległych do dłuższego lub krótszego boku prostokątnych powierzchni stropu.

Sposób według wynalazku polega we wszystkich przypadkach na tym, że na znanym szalowaniu, wykonanym np. z desek 5, umieszcza się blisko siebie pustaki w postaci ściętych stożków 1 (fig. 3), lub w postaci pustaków kopulastych 7 (fig. 6), lub podobnych, wykonanych z glinki palonej, betonu, żużla lub innego materiału dającego się formować, a mianowicie dnami ku górze, przy czym w pobliżu dolnych otworów tych naczyń, zaopatrzonych ewentualnie w kołnierze, umieszcza się stalowe pręty zbrojeniowe 2, w ten sposób, iż każdy pustak jest objęty z czterech stron prostymi prętami zbrojeniowymi, po czym

dopiero wypełnia się przestrzeń górną między pustakami do określonej wysokości betonem 3 lub innym odpowiednim materiałem.

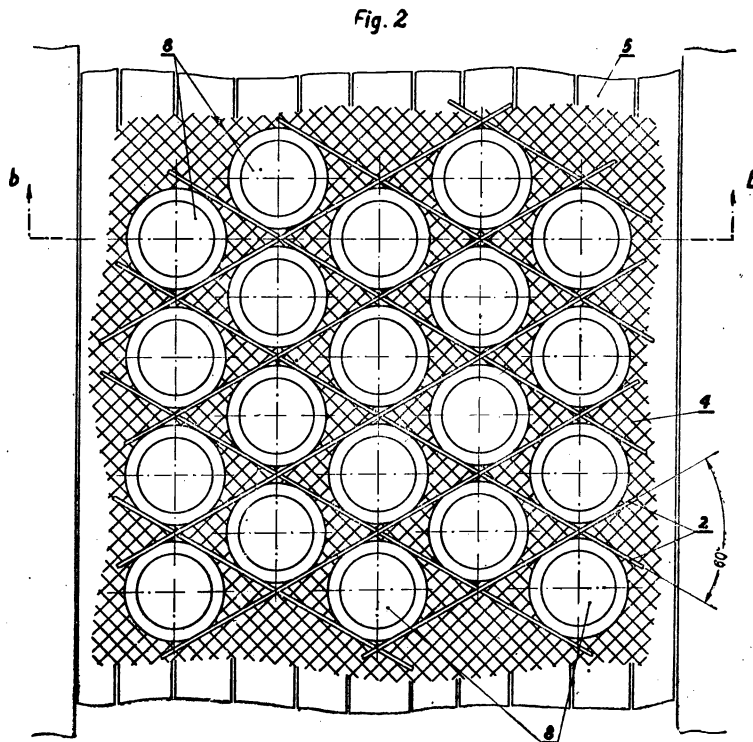
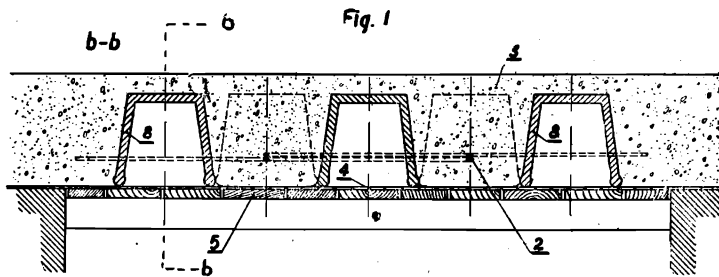
W przypadkach polegających na tym, że pozostawia się pustaki widoczne z dołu, zwłaszcza jeżeli chodzi o efekty estetyczne, nie pokrywa się stropu od dołu tynkiem. Jeżeli natomiast dolna powierzchnia płaska stropu ma być pokryta tynkiem, wówczas przed rozpoczęciem wykonania stropów między oszalowaniem 5 a pustakami 1, 6, 7 umieszcza się siatkę stalową lub trzcinową, która po zdjęciu oszalowania 5 może służyć do umieszczania na tej wysokości powłoki tynkowej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wykonywania stropów żelazobetonowych, znamienny tym, że na znanym oszalowaniu umieszcza się jak najbliżej siebie pustaki w postaci okrągłych stożków ściętych (1) naczyń kopulastych (7), lub podobnych, wykonanych np. z palonej glinki, fajansu, betonu, lub podobnych materiałów dających się formować dnami ku górze, następnie w pobliżu dolnych obrzeży tych naczyń, zaopatrzonych ewentualnie w kołnierze, umieszcza się pręty zbrojeniowe (2), tak iż każde naczynie jest objęte z czterech stron tymi prętami, po czym wypełnia się górną przestrzeń między naczyniami do określonej wysokości betonem lub innym odpowiednim materiałem.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że między oszalowaniem (5) a obrzeżami naczyń (1, 6, 7, 8,) umieszcza się siatkę trzcinową lub stalową (4), wskutek czego możliwe jest pokrycie stropu od dołu warstwą tynku.

Zbigniew Knisz

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

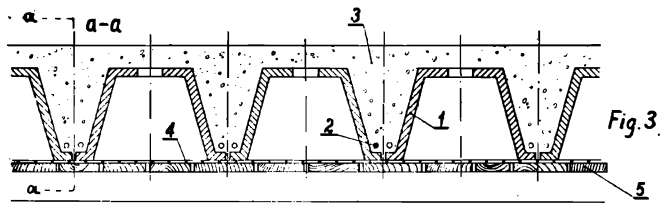

Fig. 3

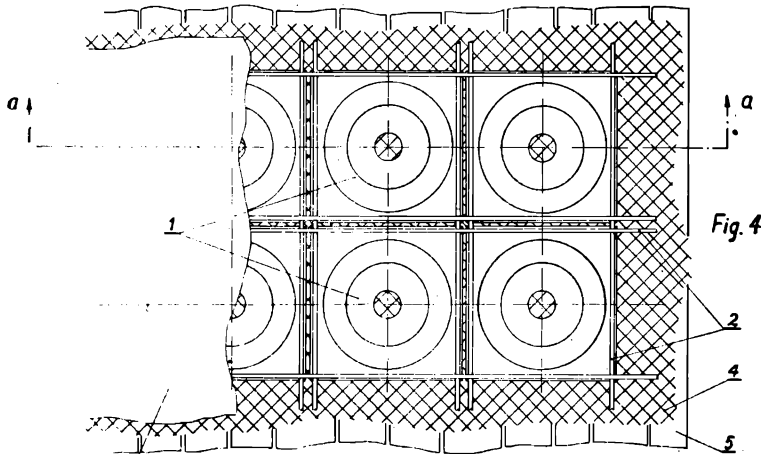

Fig. 4

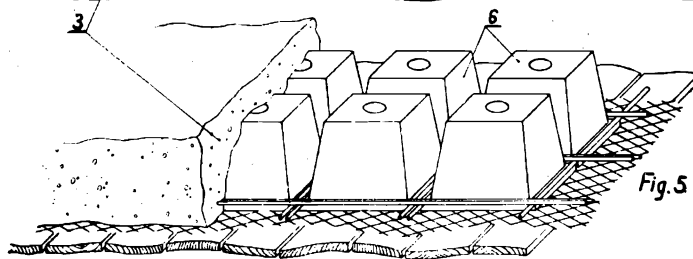

Fig. 5

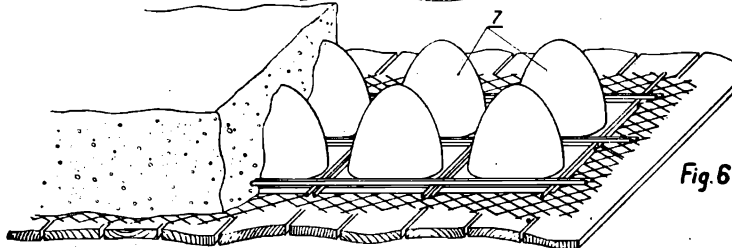

Fig. 6

